

De familie Faber en Lutkewierum.

De naam Faber staat voor handwerker die metaal, hout of steen bewerkt. Faber, ferrarius (smid) of technarius (timmerman) zijn aanduidingen die men voor de naam kan vinden. Bij het Latijnse woord voor fabricage of fabriek staat dat het gaat om een werkplaats voor een Faber.

De naam kwam met de Romeinen als beroepsnaam ons land in. De voorvaderen van de fam. Faber waren dus handwerklieden, hetgeen ook blijkt uit gegevens van Tresoar (o.a. meestersmid in Roordahuizum en Wijtgaard)

Rond 1775 verandert het beeld in de familie en vinden we Fabers terug als boeren en boerenarbeiders. Zo vestigde Cornelis Rimmerts Faber zich als boer te Lutkewierum. Hij was op 17-06-1798 geboren in Tirns en was gehuwd met Klaske Oense Breeuwsma, die geboren was in Scharnegoutum op 21-08-1801. Zij kregen 14 kinderen. Cornelis was een kleurrijk figuur, was groot en sterk en hij werd 89 jaar (voor die tijd zeer oud). Hij bezat 3 boerderijen met landerijen te Lutkewierum.

Twaalf jaar na het overlijden van Klaske sloot Cornelis een tweede huwelijk. Hij trouwde met Beitske Tinga die toen 17 of 18 jaar was. Het gerucht deed de ronde dat Beitske 10 keer 100 gulden zou krijgen als ze met Cornelis zou trouwen (het getal 1000 was toen niet te bevatten). Toen Cornelis zijn laatste kind kwam aangeven voor de burgerlijke stand en hem naar zijn leeftijd werd gevraagd antwoordde hij: "Twee laarzen op de kop", 77 jaar dus.

Het gescheiden houden van zijn eigen en algemene belangen was kennelijk moeilijk voor Cornelis gezien de volgende anekdote.

Cornelis bekleedde vele openbare functies. Zo was hij ook Grietman (wethouder) van de gemeente Hennaarderadeel en moest hij mee beslissen over de aanleg van een nieuwe verbindingsweg van Wommels naar Sneek. Aangezien het voor de landerijen van Cornelis niet gunstig zou zijn als deze door de weg zouden worden doorsneden, wist hij het zo te regelen dat de weg in een boog om het dorp en dus om zijn landerijen heen werd aangelegd en er slechts een smal weggetje de enige verbinding werd met het dorp.

Toen Cornelis kwam te overlijden en zou worden begraven in het familiegraf te Lutkewierum bleek de zware eikenhouten kist niet in het graf te passen. Pas nadat de volgende dag het graf aangepast was kon de kist geplaatst worden. De vele kleinkinderen van Cornelis ontvingen bij zijn overlijden een behoorlijk erfdeel. En de winkelman uit het dorp ging er goed mee: alles wat op de lat stond werd afgelost.

A. Faber
Emmeloord